

[Horn.]

Denne side af trafikproblemet skal jeg slet ikke komme ind på ved denne lejlighed, selvom det kunne være fristende at optage en debat med det ærede medlem hr. Vagn Bro, som i sit indlæg her forleden dag søgte at stille tingene noget på hovedet, synes jeg nok, med den opstilling, han lavede over færdselsulykkerne. Men lad det ligge.

Vi må regne med, at en forholdsvis gnidningsløs afvikling af vor trafik på gader og veje er et stort økonomisk spørgsmål, og jo mere motortransporten stiger, med des større vægt vil dette gøre sig gældende i hele vort produktionsliv. Vi kan ikke nøjes med at tale om hastighed i forhold til ulykkesantallet. Benzinforsbrug og reparationsudgifter falder med gode og hensigtsmæssige veje, som kan give en jævn kørsel. Vi investerer omkring 400 mill. kr. årlig i vort vejvæsen og må regne med en stigning fremover for at kunne klare ikke blot den almindelige vedligeholdelse, men også udbygningen af vort vejvæsen, den udvidelse af vore almindelige to-sporede veje til tre-sporede veje, som mange steder er påkrævet. Jeg kan ikke sige, hvad en sådan udbygning og udvidelse vil koste, men jeg tager næppe fejl, når jeg siger, at udvidelsen til tre-sporede veje vil ligge på 80 000—90 000 kr. pr. km, altså et ganske overordentlig stort beløb. Jeg skal også i denne forbindelse nævne, at den stærke stigning i antallet af meget store vogne med anhænger gør, at belastningen stiger ganske væsentlig. Endvidere minder jeg om de store frostskeer, vi i foråret konstaterede på vore landeveje efter den lange vinter; vi må være klar over, at forøgelsen i antallet af store vogne betyder øgede udgifter for at få vejene opbygget på en sådan måde, at de kan tage denne belastning. Vejvæsenets ekstraudgifter til reparation af sidste vinters frostskeer beløb sig til op imod en halv snes millioner kroner.

I de udvalg, som har beskæftiget sig med vor vejlovgivning — i 1933, 1940 og 1951 — har man forudset, at der måtte ske en ændring i hele vor vejlovgivning. Der blev i 1942 fremsat et forslag til en ny vejlov, men det nåede aldrig at blive færdigbehandlet. Udvalget pegede på, at vi faktisk

må søge frem til en ny vejlovgivning til afløsning af den gamle lov fra 1867 — det var på det tidspunkt, da man flyttede transporten fra landevejene over til jernbanerne; nu skal vi altså den anden vej igen.

Jeg er derfor særdeles taknemlig over, at den høje regering har ladet nedsætte et hurtigt arbejdende embedsmandsudvalg til at undersøge de investeringer, som vi i den nærmeste tid skal foretage i hele vort transportvæsen. Det har en vis relation også til hele forholdet omkring motorafgifternes anvendelse, og jeg forstår, at der også kan ventes et lovforslag om disse afgifter, som der jo blev forhandlet om her i går i anden forbindelse. Det er ønskeligt, om disse ting nogenlunde kan samarbejdes eller passere parallelt med hinanden.

Jeg bemærkede i den tale, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen holdt, at det ærede medlem var meget usikker overfor, om det var rigtigt at spare på anlægsudgifterne på dette punkt, idet det ærede medlem gav udtryk for, at det var udgifter, som ville komme tilbage senere, og at det måske derfor var tvivlsomt, om det var rigtigt ikke at foretage disse investeringer. Jeg havde egentlig håbet, at det ærede medlem havde uddybet dette noget stærkere og givet tilkende, hvad han og hans parti mener om dette specielle forhold.

Vi må jo gøre os klart, at her er et betydeligt behov i den nærmeste tid, og derfor tror jeg, at det ville være hensigtsmæssigt, at vi fik stillet op, hvorledes dette behov vil forme sig, og fik en arbejdsplan for vor vejudbygning i den nærmeste tid, således at denne ikke for meget blev overladt til tilfældigheder, som det vel i nogen grad har været tilfældet hidtil.

Jeg erkender fuldt og helt værdien af det lokale selvstyre, men vi kommer ikke uden om, at sådan som tingene vil ligge fremover, ville det være ønskeligt, om vi fik en mere central ledelse af hele vor vejudbygning. Jeg anerkender fuldtud, at vore amtsvejsinspektører har gjort et dygtigt arbejde med de midler, de har haft til rådighed til udbygning af vore veje i de seneste år, og jeg ved, at de måske føler dette indlæg som et overfald på dem. Det er det absolut ikke, det er kun betragtninger, der er affødt af den situation, jeg mener foreligger: at vi